

تفاوت‌های واجی برخی گویش‌های مرکزی با فارسی معیار

گیتی تاکی*

استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

چکیده

گویش‌های مختلف استان اصفهان، از گویش‌های مرکزی زبان‌های ایرانی غربی محسوب می‌شود که شامل گویش‌های گز، جرقویه، اردستان، نایین، میمه، شهرضا، کوهپایه و... است. این گویش‌ها از نظر نظام صوتی، دستوری و واژگانی با فارسی معیار تفاوت دارند. تفاوت نظام صوتی این گویش‌ها با فارسی معیار، شامل تفاوت‌های آوایی و واجی است. تفاوت‌های آوایی از نظر معنی، تمایز دهنده نیستند، اما تفاوت‌های واجی که تفاوت در تعداد واج‌ها (همخوان، واکه و گاه واکه مرکب) را شامل می‌شود، تقابلهای واجی را به همراه خواهد داشت. در این مقاله سعی شده است برخی گویش‌های مرکزی از نظر تعداد واج‌ها و تقابلهای واجی که به تبع آن ایجاد می‌شوند، تعداد واکه‌های مرکب و نیز واکه‌های کشیده که تمایز معنایی ایجاد می‌کنند و از این نظر با فارسی معیار تفاوت دارند، مورد بررسی قرار گیرند.

کلیدواژه واج، تقابلهای واجی، زوج کمینه، همخوان، واکه، واکه مرکب

و واکه کشیده.